

Arrest

nr. 192 859 van 29 september 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X
tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 26 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 september 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 20 september 2011 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Voormelde aanvraag wordt op 11 oktober 2011 ontvankelijk verklaard.

1.3. Op 26 september 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Verzoeker wordt hiervan op 14 november 2013 in kennis gesteld. Dit is de bestreden beslissing.

1.4. Op 29 november 2014 ontvangt verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Hiertegen wordt een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend onder rolnummer X

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

2.2. De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet, hij uitspraak doet op basis van de synthesesamenvatting behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht *“door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”*.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij is gegriefd door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het wettelijke vereiste belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvS 14 november 1997, nr. 69.601; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641).

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoekende partij toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang heeft bij de nietigverklaring (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752)

3.2. Aangezien verzoeker met zijn beroep de nietigverklaring beoogt van de beslissing die werd genomen naar aanleiding van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op *“(d)e in België verblijvende vreemdeling (...)”*, is het bij de beoordeling van het actueel belang in hoofdzaak van verzoeker essentieel om te weten of hij nog op het Belgisch grondgebied verblijft. Uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet volgt immers dat enkel de *“in België verblijvende vreemdeling”* een machtiging tot verblijf op grond van die bepaling kan aanvragen (RvS 5 juli 2016, nr. 235.343).

Indien dit niet langer het geval is, kan de eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing hem geen enkel voordeel meer opleveren, aangezien hij niet langer voldoet aan één van de basisvoorwaarden voor het indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van voormeld wetsartikel.

3.3. Ter terechtzitting merkt de Raad op dat sinds de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten op 29 november 2014, er geen enkele informatie meer terug te vinden is over de eventuele aanwezigheid van verzoeker op het Belgische grondgebied.

In dit kader werd in de beschikking van 17 augustus 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2017 het volgende meegedeeld aan de partijen:

“Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutwijziging”.

Op deze vraag werd door verzoeker niet schriftelijk gereageerd.

3.4. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Haar houding mag voorts het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is zij verplicht haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht. Wanneer haar om aanvullende informatie ter actualisering van het dossier wordt verzocht – zoals in casu met de beschikking van 17 augustus 2017 – moet zij aldus over het al dan niet bestaan van nieuwe gegevens uitsluitel geven.

3.5. Ter terechtzitting verklaart de raadsman niet te beschikken over recente informatie. Hij wijst erop dat er geen bewijs voorligt dat verzoeker nog in België verblijft maar evenmin een bewijs dat hij het land verlaten heeft.

Met dit betoog verschaft de raadsman geen uitsluitel over de vraag of verzoeker nog aanwezig is in België, laat staan enig begin van bewijs of duidelijke inlichtingen.

Ter terechtzitting geeft de Raad aan de zaak te kunnen uitstellen teneinde toe te laten aan te tonen dat verzoeker zich nog steeds in België bevindt. De raadsvrouw van verzoeker, aanwezig in het kader van de samenhangende zaak met rolnummer X en die loco verschijnt, stelt dat de dominus litis verschillende malen heeft gepoogd om verzoeker te contacteren maar hierin niet is geslaagd en dat een uitstel niets zou veranderen aan deze stand van zaken. Zij wordt hierin bijgetreden door de raadsman van verzoeker in onderhavige zaak.

3.6. Door geen klaarheid te scheppen inzake de elementen waarnaar werd gepeild in de beschikking van 17 augustus 2017 en aldus de rechter zijn medewerking te onthouden, wordt blijk gegeven van een gebrek aan voortdurende belangstelling voor en belang bij het ingediende beroep. De raadsman slaagt er niet in aan te tonen dat verzoeker zich heden nog in België bevindt. Het feit dat de raadsman van verzoeker ter terechtzitting verschijnt, doet daaraan geen afbreuk daar de volgehouden belangstelling voor en het belang bij het ingediende beroep dienen te bestaan in hoofde van verzoeker. Waar de raadsman verwijst naar de lange behandelingsduur van het ingediende beroep en de Raad vraagt om de zaak te bekijken zoals deze voorlag op het ogenblik dat het verzoekschrift werd ingediend, benadrukt de Raad dat wanneer verzoekers belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, quod in casu, hij daarover een standpunt moet innemen en het actuele karakter van zijn belang moet aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810). De raadsman gaat er aan voorbij dat het belang immers ook nog dient te bestaan op het ogenblik van de uitspraak, wat in deze niet wordt aangetoond.

Ambtshalve dient te worden vastgesteld dat het door de wet vereiste actueel belang niet is aangetoond.

Het beroep is bijgevolg niet ontvankelijk en wordt verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend zeventien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES